

[Skatteministeren]

hensyn vil være så tungtvejende, at man for alle praktiske formål kan se væk fra spekulation i underskudsselskaber ved at flytte erhvervs-mæssige aktiviteter. Et indgreb imod det vil gøre langt mere skade end gavn og vil lægge hindringer i vejen for rekonstruktion af underskudsgivende selskaber. Og jeg har forstået, at Socialdemokratiet er enig i, at vi ikke må lægge hindringer i vejen for rekonstruktion af underskudsgivende produktionsselskaber.

På den baggrund forstår jeg i øvrigt overhovedet heller ikke det ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet. Nu har Socialdemokratiet her ved anden behandling stillet sit lovforslag nr. L 70 som ændringsforslag til regeringens lovforslag nr. L 102. Det vil sige, at det er L 70, man har stillet som ændringsforslag. Dette forslag vil i den udformning, det har, være så nemt at omgå, at det i praksis ikke vil få nogen som helst virkning. Efter Socialdemokratiets forslag skal selskabets virksomhed være ophørt eller afhændet, og i bemærkningerne til forslaget henvises til den fortolkning, der findes i investeringsfondslovens § 10 om efterbeskatning ved ophør eller afhændelse af erhvervsvirksomhed.

Som det også fremgår af det svar, jeg har givet på spørgsmål 4 i udvalget vedrørende lovforslag nr. L 70, bliver selskaber – altså selskaber – kun efterbeskattet af investeringsfondshenlæggelser ved konkurs, likvidation eller overgang til kooperationsbeskatning eller skattefri virksomhed, og det skyldes, at aktieselskaber pr. definition anses for at drive erhvervsvirksomhed. Hvis Socialdemokratiets forslag skal tages for pålydende, vil lovforslaget aldrig nogen sinde finde anvendelse, fordi de tomme selskaber netop ikke likvideres.

Hvis der skal være bare det mindste indhold i Socialdemokratiets forslag, må det, Socialdemokratiet tænker på, derfor være en fortolkning af investeringsfondslovens § 10 for så vidt angår personer, mens det, jeg før talte om, var selskaber. Men det fremgår hverken af lovforslaget eller af bemærkningerne til ændringsfor-slaget.

Hvis man skulle anvende denne fortolkning, som altså i så fald er den eneste, der har mening, er den heller ikke ret meget bevendt, idet personers erhvervsvirksomhed først anses for at være ophørt eller afhændet, såfremt enhver form for erhvervs-mæssig aktivitet er ophørt, og

det vil sige, at samtlige virksomheder er ophørt eller afhændet, og så kan begrænsningen af retten til at fremføre underskud nemt undgås ved, at selskabet opretholder en vis beskeden erhvervs-mæssig aktivitet.

Videre vil det efter Socialdemokratiets forslag gælde, at selskabets ejerkreds skal ændres efter virksomhedsophøret, så nye aktionærer får bestemmende indflydelse, og så vil en anden nem måde at omgå forslaget på være at overdrage aktierne, inden virksomheden er ophørt eller afhændet. Virksomheden kan f.eks. afhændes til de tidligere aktionærer. Alt dette har jeg faktisk redegjort udførligt for såvel under førstebehandlingen som i de svar, jeg har givet til Skatte- og Afgiftsudvalget.

Hr. Stavad sagde under førstebehandlingen i øvrigt, at det ikke kunne være alvorligt ment fra min side, at Socialdemokratiets forslag er værdiløst som værn mod spekulation, samtidig med at forslaget vil kunne forhindre rekonstruktion af produktionsselskaber. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det rent faktisk heller ikke var det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at Socialdemokratiets forslag i sin nuværende udformning er værdiløst som værn mod spekulation og derfor heller ikke kan forhindre nogen rekonstruktion af produktionsselskaber. Det har hr. Stavad for så vidt ret i. Men hvis forslaget skulle strammes op for at få virkning ved, at der skulle foretages en selvstændig fortolkning af begrebet ophør eller afhændelse af erhvervsvirksomhed, vil forslaget kunne forhindre rekonstruktioner, og så vil det i øvrigt også blive meget vanskeligt at administrere på en fornuftig måde.

Et produktionsselskab, der omlægger sin produktion i forbindelse med f.eks. et ejerskifte, vil være ophørt med sin hidtidige virksomhed og har derfor tabt det gamle underskud, uanset at produktionsomlægningen var nødvendig for at få virksomheden til at give overskud. Tilsvarende vil et selskab, der driver to virksomheder, tabe underskuddet, hvis den ene virksomhed afhændes eller ophører efter et ejerskifte, og så er det i øvrigt fuldstændig umuligt at fastlægge en klar grænse for, hvornår en produktionsomlægning skal anses for ophør af hidtidig virksomhed, og det vil give en kolossal retsikkerhed.

Derfor vil jeg kort karakterisere Socialdemokratiets ændringsforslag på denne måde: Det